

**Landesbibliothek Oldenburg**

**Digitalisierung von Drucken**

**Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.**

**Phaedrus**

**Rintelii, MDCCXXXVIII**

**VD18 13044567**

Fab. XXVIII. Vulpes Aquila.

**urn:nbn:de:gbv:45:1-17134**

ipse tibi, heic merito extinctus iaces. Nam  
 stulte regales diuitias qui concupiscere potu-  
 isti; cum in propatulo conceptus et stercore  
 educatus fueris?

## FAB. XXVIII.

*Vulpes et Aquila.*

Quamuis sublimes debent humiles metuere:  
 Vindicta docili quia patet solertiae.

Vulpinos catulos Aquila quondam sustulit,  
 Nidoque posuit pullis escam vt carperent.  
 Hanc persecuta mater, orare incipit, 5  
 Ne tantum miserae luctum importaret sibi.  
 Contempsit illa, tuta quippe ipso loco.  
 Vulpes ab ara rapuit ardentem facem,  
 Totamque flammis arborem circumdedit,  
 Hosti dolorem damno miscens sanguinis. 10  
 Aquila vt periculo mortis eriperet suos,  
 Incolumes natos supplex Vulpi tradidit.

*Vt ameris amabilis esto.*

Homines quamuis superiori loco sint positi,  
 humiles tamen, et qui inferioris sunt ordinis,  
 metuere debent: quia docilis semper ad vin-  
 dictam solertia; et nemini prorsus ad nocen-  
 dum non satis est virium. Aquila quondam  
 in sublime vulpis sustulit catulos, eosque pullis  
 suis tradidit laniandos in nido, vt carperent  
 escam. Aquilam persequitur vulpes, et ob-  
 secrat, suis vt parceret, neque tanti imponeret  
 sibi causam doloris. Ista vero sublimiori loco  
 tuta preces, luctum, sacra, et omnia contemnit;  
 sibi tantum adeo iucundam gratulatur prae-  
 dam.



dam. Re desperata vulpes ab ara torres confestim rapit, atque cingit totam arborem flammis: vt parem hosti offerret dolorem ex interitu pullorum, incendio quos misere minabatur extinguere. Tum aquila supplex incolumes vulpi reddidit catulos: vt suos quoque trementes pullos praesenti mortis periculo eriperet.

## FAB. XXIX.

*Asinus irridens Aprum.*

Plerumque stulti risum dum captant leuem,  
Graui distringunt alios contumelia,  
Et sibi nociuum concitant periculum.

Asellus Apro cum fuisset obuius:  
Salue, inquit, frater. Ille indignans, repudiat  
Officium, et quaerit, cur sic mentiri velit?  
Asinus, demisso pene: si similem negas  
Tibi me esse, certe simile est hoc rostro tuo.  
Aper cum vellet facere generosum impetum,  
Repressit iram: et facilis vindicta est mihi: 10  
Sed inquinari nolo ignauo sanguine.

*Facile iocularis audacia nocet: rebus seriis  
seueritatem adhibe, iocosis leporem.*

Stulti, dum ingeniosi videri volunt, risumque captant, plerumque alios graui afficiunt iniuria, ac sibimet ipsis maxime nocent. Asellus, cum forte obuiam venisset apro, salue, inquit, frater. Iste contra indignatus noluit ab ignauo ita salutari: cur, inquit, tam manifeste non dubitas mentiri: cum ego tibi nulla parte similis, nec frater tuus villo modo esse possim. Asi-

Asi-